

предъ не ѿѣ да йдеме! Дойдите да избереме
войводъ, кой да ны отведе пакъ назадъ въ
Египетъ!

Науинъ и Халевъ начнаха да оутѣшаватъ
Народъ, опоминающи го за неискажанное все-
могущество Божие, кое воистину не ѿѣ да ги
остави; но все баше съетно. Разаренный На-
родъ искаше да ги убиятъ съ камени. — На-
единаждь сѧ юви величество Божие надъ Скинєю
Свидѣнїя. Богъ рече Муссю (кой въ това времѧ
са молилъ за Народъ): четыредесѧть дни
были сѧ пригледателѣ въ Ханаанѣ, четыриде-
сѧть проче години тревога Народъ да сѧ скита-
самъ тамъ по пустыни, нито никакой отъ
всѣхъ, отъ Египта излѣзавши, освѣнь Науи-
на и Халева, ѿѣ види Ханаанскѹ землю. —
Мусей по заповѣди Божией все това юви Іса-
иатаномъ тако: За безчѣнїе и неблагодарность
вашъ Самъ Богъ твою казнь ви спредѣлѧва:
Тѣлеса ваша въ той пустыни ѿѣ изгніатъ. Ни
единъ отъ васъ, освѣнь Науина и Халева, въ
коихъ є совѣтъ друго сердце, и кой сѧ мнѣ,
Богъ своемъ вѣрни останали — не ѿѣ да влезе
въ обѣщаннѹ землю. Чада ваша, коѧ ѕще не
знаютъ, ѿѣ є добро, ѿѣ ли зло, ѿѣ наследатъ
землю, отъ коеѧ вы лишава глагольство ваша.
Обѣтишете ви, каквѹ това знаменѹ, когда